

Programování v jazyce C

5 Preprocesor jazyka C

- Lexikální konvence preprocesoru
- Příkazy preprocesoru
- Definice maker
- Makra s parametry
- Podmíněný překlad
- Ovládání překladače

Preprocesor jazyka C

Zpracování zdrojového kódu před překladem

- **Makro procesor** (lexikálně-syntaktický analyzátor), který zpracovává zdrojový text programu ještě před překladačem.
- Příkazy preprocesoru jsou součástí ZK, vždy na samostatné řádce, začínají znakem #.

#include <math.h>

- Při preprocessingu se řádky s příkazy preprocesoru odstraní; **výsledkem předzpracování musí být platný program v C.**
- Po rozvinutí makra preprocesoru se ve výsledném programu už nesmí vyskytovat žádné příkazy preprocesoru:

■ Rozvinutím makra INCLUDEMATH vznikne další příkaz preprocesoru, který se ale předá překladači, který ho nezná...

```
#define INCLUDEMATH #include <math.h>
INCLUDEMATH
```


Lexikální konvence preprocesoru

Základní způsoby zápisu příkazů preprocesoru

- Nepřekládá ZK, ale rozděluje ho na *lexikální atomy*.
- Nevejde-li se příkaz na jeden řádek, je možné pokračovat na dalším po ukončení předchozího řádku zpětným lomítkem:

```
#define err(flag, msg) if (flag) \
    printf(msg)
```

- **POZOR:** Řádek následující po řádku, který končí \, se nikdy nepovažuje za nový příkaz preprocesoru, i když začíná #.

```
#define BACKSLASH \
#define ASTERISK *
```

Tuto definici preprocesor **ignoruje!** (resp. chápe to jako tělo předchozího příkazu #define)

- Řešením je tzv. *escapování*:

```
#define BACKSLASH \\
```


Příkaz preprocesoru `#define`

Definice symbolu a jeho nahrazení

- Ve zdrojovém textu **nahradí** výskyt definovaného symbolu (identifikátoru makra) tělem makra (pokud existuje).

```
#define sum(x,y) x+y
```

...

```
i = sum(5, a * b);
```

**Preprocesor zajistí
rozvinutí makra na**
`i = 5 + a * b;`

- Preprocesor **neidentifikuje klíčová slova** jazyka C („neumí“ C), takže je možné makro pojmenovat stejně, jako klíčové slovo jazyka C, ale to je **nebezpečné** (špatný progr. styl).
- Typické užití – definice konstant, jednoduchých „funkcí“:

```
#define ITEM_SIZE 0x100  
#define BUFFER_SIZE (256*ITEM_SIZE)  
#define QUITMSG "Konec...\n"
```


Příkaz preprocesoru `#define`

Obvyklé problémy a chyby

```
#define WIDTH = 640  
#define HEIGHT 480;  
...  
size_x = WIDTH;  
msize = HEIGHT * 8;
```

Preprocesor zajistí
rozvinutí makra na
`size_x = = 640;`

Preprocesor zajistí
rozvinutí makra na
`msize = 480; * 8;`

- **Pozor na středníky** za definicí těla symbolu (makra).
- Nevkládat **žádné znaky navíc**, za jménem následuje za mezerou okamžitě definice těla makra (nahr. symbolu).
- **Mezera** slouží jako oddělovač – nespolehejte na syntaktickou analýzu preprocesoru a nevklaďte mezery do definice těla, příp. identifikátoru makra.

Příkaz preprocesoru `#define`

Definice makra s parametry („funkce“)

- Obecně `#define <jméno> (<par1>, <par2>, ..., \ <parN>)` <posloupnost-atomů>

```
#define add(x, y) ((x)+(y))  
...  
return add(a + 3, b);
```

Závorky nejsou nutné, ale jsou **vhodné** – zajišťují dodržení priority operátorů.

```
#define getchar() getc(stdin)  
...  
while ((c = getchar()) != EOF) { ... }
```

- Makro může mít **nulový počet** parametrů, v tom případě musí i při volání být seznam parametrů prázdný.

Rekurze maker preprocesoru

Chování při výskytu makra v definovaném těle

- Makra, která se objeví ve svém vlastním rozvoji, se v ANSI C **znovu nerozvíjejí** (norma) $\Rightarrow$ pokud se název makra objeví v jeho vlastním těle, přepíše se při zpracování preprocesorem do výsledného zdrojového kódu:

```
#define sqrt(x) ((x) < 0 ? \  
    sqrt(-x) : sqrt(x))
```

- Starší preprocesory tuto „rekurzi“ nedokážou detekovat a **zacyklí se**.

```
#define plus(x, y) add(x, y)  
#define add(x, y) ((x) + (y))
```

V pořádku – makra se nerozvíjejí v definici jiného makra.

Makra s parametry

Příklad

```
#define step(v,l,h) \
    for ((v) = (l); (v) <= (h); (v)++)

int main() {
    int i;

    step(i, 1, 20)
        printf("%2d %6d\n", i, i * i);

    return 0;
}
```

- Zdánlivé nadužití závorek zajišťuje správnou interpretaci komplexních výrazů v parametrech makra (např. složek struktur, apod.)

Předdefinovaná makra v ANSI C

Použitelná zejména pro ladění programu

<code>__LINE__</code>	číslo právě zpracovávaného řádku programu (desítková celočíselná konstanta)
<code>__FILE__</code>	jméno právě zpracovávaného souboru (řetězcová konstanta)
<code>__DATE__</code>	aktuální kalendářní datum (řetězcová konstanta tvaru <i>mm dd yyyy</i>)
<code>__TIME__</code>	čas překladu (řetězcová konstanta tvaru <i>hh:mm:ss</i>)
<code>__STDC__</code>	má hodnotu 1 $\Leftrightarrow$ překladač ANSI C

- Typické použití při ladění spolu s makrem **assert** (viz dále) a pro testování, zda je prostředí vhodné pro překlad:

```
if (n != m) printf("Chyba na radku %d "  
"v souboru %s\n", __LINE__, __FILE__);
```


Příkaz preprocesoru `#undef`

Zrušení (definovaného) symbolu/makra

- Definice makra se ruší příkazem `#undef <jméno-makra>`
- Lze zrušit i makro (symbol), které **nebylo nadefinováno**.

```
#define madd(a,b) ((a)+(b))
```

```
int main() {  
    int i = 3, j = 5, k, l;  
  
    k = madd(i, j);  
    #undef madd  
    l = madd(i, j);  
  
    return 0;  
}
```

Chyba!
(ovšem hlásit ji bude až linker)

Příkaz preprocesoru `#include`

Vkládání (hlavičkových) souborů

```
#include <stdio.h>
#include "mylib.h"
#include "ext/mylib.h"
```

Win: lomítko může být \ i /
UNIX: jen /

- Je-li jméno vkládaného souboru uzavřeno v '`<...>`', hledá se v instalaci překladače (obvykle adresář `.../include`).
- Je-li v '`"..."`', pak se prohledává aktuální adresář (kde je ZK).
- Vkládaný soubor může sám obsahovat příkaz `#include` – min. garantovaná povolená hloubka vnoření (ANSI C) je **6**.
- Bezpečná strategie při vkládání hlavičkových souborů z podadresářů je užívat **normální lomítko** (jako v UNIXu).

Příkaz preprocesoru `#include`

Technika zabránění vícenásobnému vložení

- Je-li hlavičkový soubor vkládán z více překladových jednotek projektu, mohlo by dojít k **vícenásobnému vložení** $\Rightarrow$ redefinice typů, konstant, apod. – překladač bude hlásit chyby.
- Uvedený postup spolehlivě brání vícenásobnému vložení, je **nutné jej používat v každém hlavičkovém souboru**:

```
#ifndef MYLIB_H  
#define MYLIB_H  
...  
<obsah hlavičkového souboru>  
...  
#endif
```

Symbol volíme tak, aby reflektoval název hlav. souboru.

- Moderní překladače (resp. jejich preprocesory) nabízí ke stejnému účelu příkaz **`#pragma once`** – nespolehlivé!

Podmíněný překlad za pomoci příkazů `#ifdef`–`#else`–`#endif`

```
int main() {  
    printf("Environment: ");  
    #ifdef WIN32  
        printf("Win32\n");  
    #elif UNIX  
        printf("UNIX\n");  
    #elif OS2  
        printf("OS/2\n");  
    #else  
        printf("Unknown...\n");  
    #endif  
    return 0;  
}
```

Použití `#elif`
v kombinaci
s `#ifdef` fun-
guje, ale není
to úplně čisté.

```
C:\>c1 -DWIN32 preproc2.c
```

- Symbol lze „nadefinovat zvenčí“ – prostřednictvím přepínače překladače (např. v dávkovém souboru či makefile).

Podmíněný překlad

Příkazy preprocesoru `#if` a `#endif`

```
#if 1 << 16
```

```
...
```

```
#endif
```

..... **konstantní výraz preprocesoru (KVP)**
(vzhledem k tomu, že preprocesor
neprovádí komplexní syntaktickou
analýzu, **téměř nic mu nevyhovuje**)

- Tento kód **nesprávně** testuje, zda je `int` větší než 16 bitů, ve skutečnosti ale preprocesor pracuje vždy pouze s typem `long` nebo `unsigned long` podle znaménka operandu (jednoduše řečeno používá vlastní celočíselný typ).
- KVP vyhovují jen celočíselné konstanty, znakové konstanty, jednoduché výrazy s nimi a speciální operátor preprocesoru `defined` (pouze ANSI C).

Podmíněný překlad

Příkazy `#elif`, `#else` a operátor `defined`

```
...  
#if defined(WIN32)  
    printf("Win32\n");  
#elif defined(UNIX)  
    printf("UNIX\n");  
#else  
    printf("Unknown\n");  
#endif  
...
```

- Silnější nástroj, než prostý `#ifdef` nebo `#ifndef`.
- Umožňuje budovat složitější výrazy, např.:

```
#if defined(WIN32) && !defined(UNIX)  
...  
#endif
```


Příkaz preprocesoru `#pragma`

Ovládání překladače

- Zaveden v ANSI C, slouží k přidávání nových funkcí preprocesoru nebo k **předávání informací překladači** (závisí na konkrétní implementaci překladače)
- Příkaz `#pragma` je **silně závislý** na platformě a implementaci překladače (velmi se liší) ⇒ **používat podmíněně!**

```
#if defined(VAX) && defined(__STDC__)\n#pragma builtin(abs), inline(myfunc)\n#endif
```

- Mezi výrobci překladačů neexistuje dohoda o standardních tvarech, konkrétní lze nalézt v dokumentaci k překladači:

<code>align</code>	<code>pack</code>	<code>extend</code>
<code>rom</code>		<code>small</code> , <code>medium</code> , <code>large</code>
<code>optimize</code>		<code>debug</code>
<code>check stack</code>		<code>inline</code>

Příkaz preprocesoru `#error` Vynucení chybového stavu

- Zaveden v ANSI C, umožňuje **vyvolat chybu po zachycení nesrovnalosti** např. při překladu řízeném dávkovým souborem či skripty (makefile, CMake, apod.):

```
#if defined(WIN32) && defined(UNIX)
#error "Chyba v Makefile!"
#endif
```

```
#include "sizes.h"
...
#if (SIZE % 256) != 0
#error "SIZE musí být násobek 256"
#endif
```


Operátor preprocesoru

Převod atomu na řetězcovou reprezentaci

- Pouze ANSI, starší preprocesory operátor # neznají

```
#define test(a,b) \  
    printf("#a "<" #b ": %d\n", (a) < (b))
```

```
int main() {  
    test(-5, 5);  
    return 0;  
}
```

→ printf("-5<5: %d\n", (-5)<(5));

- Každá posloupnost prázdných znaků v rozvoji parametru se nahradí právě jednou mezerou.
- Každému znaku \ a " se předradí zpětné lomítko, aby se zachoval jejich význam v řetězci.

Operátor preprocesoru ## Spojování atomů (*Token Pasting*)

- Při rozvoji makra **spojuje atomy** (své dva operandy).
- **Pouze ANSI**, starší preprocesory operátor ## neznají

```
#define var(i) var ## i
```

...

```
var(1) = var(2);    ← ..... var1 = var2;
```

- Užitečný nástroj, ale **používat s rozumem!**
- Častá nutnost použití tohoto operátoru naznačuje nevhodné řešení problému.
- Tímto způsobem nelze zřetězit znaky '/' a '*' a tak vytvořit komentář – to proto, že **preprocesor převádí komentáře na bílé znaky ještě předtím, než začne zpracovávat makra.**

Operátory preprocesoru # a

Příklad

```
struct command {
    char *name;
    void (*function) (void);
};

struct command commands[] = {
    {"quit", quit_command},
    {"help", help_command},
    ...
};
```

čistší
řešení

```
#define COMMAND(NAME) {#NAME, NAME ## _command}

struct command commands[] = {
    COMMAND(quit),
    COMMAND(help),
    ...
};
```